

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาแบบเฮอริเมนิวติกส์ (hermeneutic phenomenology) เพื่อบรรยายและอธิบายประสบการณ์ของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน ตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ สมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยที่ได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน โดยคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างน้อย 10 ราย ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นสมาชิกครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยทางกฎหมาย หรือการสืบสายโลหิต และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกคนอื่นในครอบครัว
2. เป็นผู้นำส่งผู้ป่วยมายังห้องฉุกเฉิน หรือตามมาภายหลังรับทราบว่าคุณป่วยได้รับการนำส่งที่ห้องฉุกเฉิน และมีโอกาสได้อยู่ในเหตุการณ์ระหว่างผู้ป่วยกำลังได้รับการช่วยฟื้นชีวิต
3. สามารถใช้ภาษาไทยได้ ยินดีพูดคุยให้สัมภาษณ์และเล่าประสบการณ์แก่ผู้วิจัย

สถานที่ศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาทั้งในและนอกโรงพยาบาลศูนย์แห่งหนึ่งในภาคใต้ โดยการคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดตั้งแต่ที่แผนกฉุกเฉิน แล้วติดตามสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่หอผู้ป่วยในรายที่ผู้ป่วยรอดชีวิต ส่วนในรายผู้ป่วยเสียชีวิตที่แผนกฉุกเฉินนัดสัมภาษณ์ที่บ้านหรือสถานที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก โดยขึ้นอยู่กับความพร้อมของสมาชิกครอบครัวผู้ให้ข้อมูล สำหรับในรายที่ผู้ป่วยเสียชีวิตภายหลังเข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วย โดยที่การสัมภาษณ์ยังไม่สิ้นสุด ขอนัดสัมภาษณ์ครั้งต่อไปที่บ้านเมื่อครอบครัวพร้อมเช่นกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปและแบบประเมินสภาพผู้ป่วย รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยฟื้นชีวิต ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยข้อความคำถามจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ สิทธิในการรักษาพยาบาล บทบาทในครอบครัว หน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับผิดชอบ 2) แบบประเมินสภาพผู้ป่วยและการรักษา ประกอบด้วยข้อความคำถามจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ วัน/เดือน/ปีที่ได้รับการช่วยฟื้นชีวิต อาการสำคัญ ประวัติการเจ็บป่วยในปัจจุบัน ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต อาการปัจจุบัน การวินิจฉัยโรค การรักษา/กิจกรรมการพยาบาลที่ได้รับ ระยะเวลาที่ทำการช่วยฟื้นชีวิต และผลการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน

2. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกครอบครัวผู้ให้ข้อมูล ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ ประกอบด้วยข้อความคำถามจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ภาวะสุขภาพในปัจจุบัน ผู้หารายได้หลักของครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ ลักษณะครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย ภาระที่ต้องรับผิดชอบแทนผู้ป่วย และประสบการณ์ที่มีบุคคลในครอบครัว/บุคคลที่เป็นที่รักได้รับการช่วยฟื้นชีวิต

3. แนวคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์ของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน เป็นคำถามหลักจำนวน 7 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเจาะลึกข้อมูลที่ ผู้ให้ข้อมูลอธิบาย โดยประเด็นคำถามครอบคลุมถึงการให้ความหมายและความรู้สึกของครอบครัวเกี่ยวกับการช่วยฟื้นชีวิต เหตุการณ์ระหว่างการช่วยฟื้นชีวิต ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ ความต้องการและการตอบสนองความต้องการของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน

4. เทปบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

การควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ชุดนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประเด็นคำถามเบื้องต้นได้จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์เชิงวิชาชีพของผู้วิจัย และได้นำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปปรับปรุง เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด และนำแนวคำถามที่สร้างขึ้นนี้ไปทดลองใช้ โดยการศึกษานำร่อง (pilot study) ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย จำนวน 1 ราย หลังจากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขอีกครั้ง ก่อนที่จะนำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการช่วยฟื้นชีวิต	1	ท่าน
พยาบาลประจำแผนกฉุกเฉินผู้เชี่ยวชาญด้านการช่วยฟื้นชีวิต	1	ท่าน
อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการช่วยฟื้นชีวิต	1	ท่าน
อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ	1	ท่าน
อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านจริยธรรม	1	ท่าน

ภายหลังผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปแก้ไข ปรับปรุงตามข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ก่อนนำไปใช้จริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) รายบุคคล ประกอบกับการจดบันทึกภาคสนาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการเตรียมเก็บข้อมูล

1. การเตรียมตัวของผู้วิจัย ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 การเตรียมความรู้เกี่ยวกับการเผชิญเหตุการณ์ในภาวะฉุกเฉินและวิกฤตของครอบครัว ความต้องการ และการตอบสนองความต้องการของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน การตัดสินใจเกี่ยวกับการช่วยฟื้นชีวิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นคำถามให้มีความครอบคลุมให้มากที่สุด ตลอดจนเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายปรากฏการณ์ของครอบครัวผู้ป่วย

1.2 การเตรียมความรู้ด้านระเบียบวิธีการเชิงปรากฏการณ์วิทยา (phenomenological methodology) แบบเฮอริเมนนิวติกซ์ (hermeneutic phenomenology) โดยศึกษาปรัชญา แนวคิด หลักการ เป้าหมาย จริยธรรม จรรยาบรรณของนักวิจัย ตลอดจนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากตำรา เพื่อให้ได้มีความรู้และเข้าใจระเบียบวิธีการวิจัยอย่างถ่องแท้ อันจะนำไปสู่การศึกษาที่ถูกต้องและครอบคลุมปรากฏการณ์ให้มากที่สุด

1.3 การเตรียมตัวด้านเทคนิคในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการและเทคนิคต่างๆ จากตำรา วารสาร และปรึกษากับผู้มีประสบการณ์ในด้านเทคนิคการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกต การจดบันทึก รวมทั้งฝึกทำการสัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงให้ได้ครอบคลุม และลึกซึ้ง

2. การเตรียมหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดเตรียมหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล และหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลที่เป็นสถานที่ทำการเก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการทำวิจัย พร้อมทั้งติดตามผลการอนุมัติจากหน่วยงาน ในกรณีที่เป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเฝ้าดูแลผู้ป่วยที่อยู่รับการรักษาในโรงพยาบาล

3. การสร้างแนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล คำถามที่ใช้เป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ปรึกษา รูปแบบการทำวิจัย และร่วมพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้ที่มีคุณสมบัติเหมือนผู้ให้ข้อมูลก่อนนำไปศึกษานำร่อง เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สามารถค้นหาคำตอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาอย่างครอบคลุม

4. การศึกษานำร่อง (pilot study) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานำร่อง โดยการขอสัมภาษณ์ครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉินด้วยตนเอง จำนวน 1 ราย โดยการใช้คำถามปลายเปิดที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการศึกษาวิจัย และฝึกการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การจดบันทึก ตลอดจนการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับประสบการณ์ของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉินจากผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์ตรง โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ถอดความข้อมูลจากเทปบันทึกเสียงเป็นภาษาเขียน

ขั้นตอนการดำเนินการ

หลังจากหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าพบหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล และหัวหน้างานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เพื่อแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวาจาอีกครั้ง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การค้นหาผู้ให้ข้อมูล ทำได้ดังนี้

1.1 สร้างสัมพันธภาพกับบุคลากรในแผนกฉุกเฉิน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการวิจัย โดยให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานในแผนกฉุกเฉินเป็นผู้แจ้งผู้วิจัยทันทีเมื่อมีผู้ป่วยได้รับปฏิบัติการช่วยฟื้นชีวิต

1.2 ผู้วิจัยไปพบครอบครัวผู้ป่วยที่แผนกฉุกเฉิน เพื่อทำความรู้จักเบื้องต้น และคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลตามคุณสมบัติที่กำหนด พร้อมทั้งใช้วิธีสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน แนะนำตัวเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติช่วยฟื้นชีวิต และติดตามนำส่งผู้ป่วยที่หอผู้ป่วย หากผู้ป่วยเสียชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน ระหว่างรอพักศพ 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยอยู่เป็นเพื่อน

คอยให้กำลังใจ ประคับประคองจิตใจครอบครัว และพูดคุยด้วยความเห็นอกเห็นใจ หากภาวะอารมณ์ของครอบครัวพ้นระยะวิกฤต จึงขอความร่วมมือในการเป็นผู้ให้ข้อมูลตามความสมัครใจ เมื่อผู้ให้ข้อมูลยินดีเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ คุณค่าและความสำคัญของข้อมูลที่จะได้รับจากผู้ให้ข้อมูล ประโยชน์ของการวิจัยที่มีต่อส่วนรวม ตลอดจนชี้แจงรายละเอียดและขั้นตอนในการเก็บข้อมูลพอสังเขป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ไปพบครอบครัวผู้ป่วยที่แผนกฉุกเฉิน และคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลตามคุณสมบัติที่กำหนดทั้งหมด 23 คน หลังจากขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย ครอบครัวปฏิเสธ 2 คน ซึ่ง 1 ใน 2 คนเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนที่เหลือตอบตกลงแต่ติดต่อไม่ได้ในภายหลังเนื่องจากเปลี่ยนแปลงที่อยู่ 6 คน และเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ไว้ไม่สามารถติดต่อได้ 1 คน อีก 4 คนขอยุติการสัมภาษณ์ก่อนที่ข้อมูลจะมีความอึดอัด โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลาในการให้สัมภาษณ์ 1 คน และอีก 3 คน บอกว่าไม่ต้องการพูดถึงเหตุการณ์ที่ผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นชีวิตอีก เพราะทำให้รู้สึกสะเทือนใจและไม่สบายใจ รวมเหลือผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 10 คน

ในรายที่การช่วยฟื้นชีวิตประสบความสำเร็จ ขออนุญาตติดตามสัมภาษณ์ ณ หอผู้ป่วยที่ผู้ป่วยเข้าพักรักษา ติดตามเยี่ยมผู้ป่วยและครอบครัวทุกวันจนกว่าจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย ไม่รู้สึกแปลกหน้า และเพื่อการได้รับความไว้วางใจ เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีความพร้อมจึงดำเนินการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ติดตามสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 ในวันรุ่งขึ้นที่หอผู้ป่วย จำนวน 2 คน เนื่องจากผู้ป่วยที่รอดชีวิตภายหลังได้รับการช่วยฟื้นชีวิตทั้ง 3 คน เสียชีวิตที่หอผู้ป่วยในระยะเวลาต่อมาหลังจากที่มีชีวิตอยู่ต่อเพียง 15, 28 และ 53 ชั่วโมง หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ติดตามสัมภาษณ์ครั้งต่อไปที่บ้าน

ส่วนในรายที่เสียชีวิตภายหลังได้รับการช่วยฟื้นชีวิตทั้งที่แผนกฉุกเฉินและหอผู้ป่วย ผู้วิจัยได้ไปร่วมงานสวดพระอภิธรรมจำนวน 7 ราย และร่วมฌาปนกิจ 2 ราย เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับครอบครัวอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งขออนุญาตติดตามสัมภาษณ์ในภายหลังต่อเมื่อผู้ให้ข้อมูลพร้อมในสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวก ซึ่งผู้วิจัยได้ให้เวลาในการคิด การตัดสินใจโดยไม่เร่งรัด เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลทุกรายมีความพร้อมที่จะให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยได้ติดตามเยี่ยมครอบครัวผู้ป่วยเป็นระยะ เมื่อผู้ให้ข้อมูลพร้อมจึงดำเนินการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์ที่บ้าน 7 คน ที่ทำงานของผู้ให้ข้อมูล 2 คน และอีก 1 คน นัดมาสัมภาษณ์ที่โรงพยาบาล

2. จริยธรรม และจรรยาบรรณของนักวิจัย เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ (สุภาวงศ์, 2537; ดีอบเบิท์, 2537) ผู้วิจัยจึงต้องพูดคุยกับผู้ให้ข้อมูลอย่างใกล้ชิดตลอดกระบวนการวิจัยทั้งในเรื่องส่วนตัว ทัศนคติ ความคิด และความรู้สึก

ในแต่ละเหตุการณ์ที่เป็นภาวะฉุกเฉินและวิกฤตของครอบครัว อาจทำให้รบกวนความเป็นส่วนตัว หรือกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล หรืออาจถูกคุกคามจากการสัมภาษณ์ในประเด็น คำถามที่เจาะลึกบางคำถาม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามปัญหาและข้อสงสัยต่างๆ รวมทั้งการให้สิทธิ์แก่ผู้ให้ข้อมูลในการที่ขอ ยุติ การสนทนา หรือถอนตัวจากการวิจัยในครั้งนี้เมื่อรู้สึกอึดอัด หรือไม่สะดวกใจที่จะให้ข้อมูลโดยไม่ต้องบอกเหตุผล ซึ่งจะไม่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูลหรือต่อ ผู้ป่วยและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3. การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูล ภายหลังจากการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และแก้ไขโครงร่าง วิทยานิพนธ์ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 2 ท่าน ผู้วิจัยนำโครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ให้คณะกรรมการประเมินงานวิจัยด้านจริยธรรมของ คณะพยาบาลศาสตร์ตรวจสอบก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล และก่อนทำการสัมภาษณ์ขออนุญาต ผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูล รวมทั้งขอบันทึกเทปการสัมภาษณ์ โดยขอความยินยอมจากให้ผู้ให้ ข้อมูล ซึ่งอาจเป็นการยินยอมด้วยวาจา (หากเป็นความประสงค์ของผู้ให้ข้อมูล) หรือเป็นลายลักษณ์ อักษรโดยการเซ็นยินยอม ในแบบฟอร์มใบขอความยินยอมเป็นผู้ให้ข้อมูล (ดังรายละเอียดในภาค ผนวก ข) ตลอดจนการรักษาความลับ โดยการเก็บเทปบันทึกการสัมภาษณ์ไว้ในที่ที่ไม่มีผู้อื่น สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ และชี้แจงผู้ให้ข้อมูลว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการประเมินงานวิจัยด้านจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

4. ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลเกิดภาวะวิกฤตทางด้านจิตใจขณะสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เตรียมการ ช่วยเหลือไว้ดังนี้

4.1 หยุดการสัมภาษณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลระบาย หรือแสดงออกถึงความรู้สึก ได้อย่างเต็มที่ โดยรับฟังด้วยความตั้งใจและแสดงความเห็นใจ ยอมรับและเข้าใจในสภาพที่เกิดขึ้น

4.2 เปิดโอกาสให้ร้องไห้ได้ถ้าผู้ให้ข้อมูลต้องการ หรือแสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยเต็มใจให้ ผู้ให้ข้อมูลระบายความทุกข์

4.3 แสดงความสนใจ ให้กำลังใจด้วยความเอื้ออาทร โดยการเลื่อนเข้าไปนั่งใกล้ผู้ให้ ข้อมูลมากขึ้น แสดงสีหน้าห่วงใย อาจมีการสัมผัส โอบไหล่ หรือจับมือผู้ให้ข้อมูลตามความเหมาะสม เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกด้วยความเมตตา เห็นอกเห็นใจ

4.4 พิจารณาส่งต่อ หากผู้ให้ข้อมูลต้องการแหล่งประโยชน์อื่นที่อยู่นอกเหนือความ สามารถของผู้วิจัย ได้แก่ จิตแพทย์ นักจิตวิทยาบำบัด

5. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เทคนิคในการเก็บข้อมูล 4 วิธีดังนี้

5.1 การสังเกต (observations) ผู้วิจัยใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observations) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล โดยการสังเกตน้ำเสียง ลักษณะคำพูด อารมณ์ สีหน้า ท่าทาง และพฤติกรรมการแสดงออกของผู้ให้ข้อมูล ทั้งขณะอยู่ในห้องฉุกเฉินและอยู่นอกห้องฉุกเฉินในระหว่างที่สมาชิกครอบครัวกำลังได้รับการช่วยฟื้นชีวิต รวมทั้งภาพของผู้ป่วยที่ได้รับการช่วยฟื้นชีวิต และการปฏิบัติการช่วยฟื้นชีวิตของทีมสุขภาพ เพื่อให้สามารถมองประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้อย่างสมบูรณ์ เหมือนกับผู้วิจัยได้เข้าไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของผู้ให้ข้อมูล โดยการจดบันทึกเหตุการณ์หรือสิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตได้ ทั้งนี้ก่อนทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ชี้แจงผู้ให้ข้อมูลถึงความจำเป็นในการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยที่ไม่ได้แจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลทราบล่วงหน้า พร้อมทั้งขออนุญาตนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทุกคนอนุญาต

5.2 การสัมภาษณ์ (interviews) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interviews) เนื่องจากปรากฏการณ์วิทยาแบบเฮอร์เมนิวติกส์เกี่ยวข้องกับการแปลความหมายในปรากฏการณ์ โดยความหมายนั้นจะรวมอยู่ในวัฒนธรรม ภาษา การปฏิบัติ และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติในประสบการณ์ที่สำคัญในชีวิต (Van Manen, 1990)

โดยครั้งแรกของการสัมภาษณ์เป็นการสนทนาในเรื่องทั่วๆ ไปเกี่ยวกับอาการ และความรุนแรงของการเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัว ผู้วิจัยเริ่มด้วยการพูดคุย ชักถามในเรื่องที่ไม่สร้างความอึดอัดใจ ไม่รีบร้อนเก็บข้อมูลเร็วเกินไป พยายามสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้น แล้วจึงใช้คำถามกว้างๆ เพื่อกระตุ้นความคิดของผู้ให้ข้อมูลให้เข้าสู่บรรยากาศการสนทนาในประเด็นสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มใช้คำถามที่มีความเจาะจงเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป เช่น “มีความคาดหวังเรื่องใดมากที่สุดระหว่างการนำส่งผู้ป่วย” หรือ “ช่วยเล่ารายละเอียดขณะที่อยู่บนรถระหว่างนำส่งผู้ป่วยว่าเป็นอย่างไร” เป็นต้น โดยผู้วิจัยหลีกเลี่ยงการใช้คำถามที่แสดงถึงการตำหนิ หรือคาดคั้นความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล เช่น คำถามว่า “ทำไม” เปลี่ยนเป็นใช้คำว่า “เพราะอะไร” แทน ซึ่งหากผู้วิจัยพบว่าคำตอบของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความชัดเจนเพียงพอ ผู้วิจัยได้ใช้คำพูดที่เป็นการกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลเล่าเรื่องราวต่อไป หรือใช้เทคนิคการทวนความ การสรุปความ หรือการสะท้อนความคิด (reflection) เพื่อกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลได้บอกเล่ารายละเอียดของเหตุการณ์นั้นๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “ที่เล่าว่า.....หมายความว่าอย่างไร” หรือ “ที่คุณเล่าหมายถึงอะไร” หรือ “คุณคิดว่าเพราะเหตุใด” เป็นต้น เพื่อตรวจสอบการตีความของผู้วิจัยให้ถูกต้อง ตรงตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลอย่าง

แท้จริง และใช้เทคนิคการย้อนถามเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลในระดับหนึ่ง ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่า ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจ ตั้งใจ และกำลังติดตามเรื่องราวที่ผู้ให้ข้อมูลพูดอยู่เสมอ ด้วยการสบตา ประสานสายตา พยักหน้าในส่วนที่เห็นคล้อยตาม หรือซักถามเพื่อขอความกระจ่างชัด ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลได้มีกำลังใจที่จะพูดคุยต่อไปด้วยความเต็มใจและยาวนานขึ้น ตลอดระยะเวลาการสัมภาษณ์มีการสังเกตสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และปฏิกิริยาต่างๆ ของผู้ให้ข้อมูล เพื่อค้นหาความคิดและความรู้สึกภายในของผู้ให้ข้อมูลที่ไม่อาจบอกเล่าได้ รวมทั้งไม่วิพากษ์วิจารณ์ ไม่เปลี่ยนหัวข้อการสัมภาษณ์ หรือด่วนสรุปสิ่งที่ได้ยินทันที แต่เปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้บอกเล่าเหตุการณ์หรือระบายความรู้สึกนึกคิดและความคับข้องใจของตนเองจนจบ จึงทำการสัมภาษณ์หรือถามคำถามต่อไป ในขณะที่เดียวกันผู้ให้ข้อมูลได้ระมัดระวังการทำทาง น้ำเสียง และการแสดงออกโดยใช้คำพูดที่เป็นการให้เกียรติ มีความจริงใจอย่างเสมอต้นเสมอปลาย นอกจากนี้ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยมีการคิดทบทวน จับประเด็น และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูล เพื่อใช้ตั้งประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ต่อไปให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัยที่ต้องการค้นหา

บางช่วงของการสัมภาษณ์เมื่อผู้ให้ข้อมูลบางรายไม่ตอบคำถาม หรือแสดงท่าทีอึดอัดหยุดชะงักการบอกเล่าเรื่องราวไป ซึ่งอาจเกิดจากการไม่เข้าใจคำถาม หรือไม่มีความรู้ในเรื่องที่ถูกถาม ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดได้ ผู้วิจัยได้แก้ไขสถานการณ์เพื่อให้การสัมภาษณ์ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องด้วยความราบรื่น โดยการใช้เทคนิคการเงียบ และรอคอยคำตอบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้ใช้ความคิด ทบทวนเหตุการณ์ที่ผ่านมา แล้วถามซ้ำด้วยคำถามเดิม หรือปรับข้อความใหม่เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น กล่าวทบทวนข้อความที่ผู้ให้ข้อมูลได้พูดไปแล้ว และหากในที่สุดผู้วิจัยยังคงไม่ได้รับคำตอบ ผู้วิจัยต้องปล่อยคำถามนั้นไป พร้อมกับเปลี่ยนหัวข้อการสัมภาษณ์เป็นหัวข้ออื่นต่อไป ซึ่งการสัมภาษณ์แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 45-90 นาที หรือขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้ให้ข้อมูล และจำนวนครั้งของการสัมภาษณ์พิจารณาจากความอึดตัวของข้อมูล โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ 2-3 ครั้งในแต่ละราย

5.3 การจดบันทึก (note-taking) ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของผู้ป่วยที่ได้จากแฟ้มประวัติและคำบอกเล่าของสมาชิกครอบครัวผู้ให้ข้อมูล นอกจากนี้ขณะทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จดบันทึกสรุปสั้นๆ เฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ และตามด้วยการบันทึกรายละเอียดภายในวันนั้นหลังเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ รวมทั้งบันทึกการสื่อสารที่ไม่เป็นคำพูด เช่น การแสดงกิริยาท่าทาง สีหน้า ลักษณะคำพูด หรือน้ำเสียงของผู้ให้ข้อมูลที่ปรากฏในขณะให้สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาและประเมินข้อมูลเพิ่มเติมระหว่างการสัมภาษณ์

5.4 การบันทึกเทป (tape-record) ผู้วิจัยได้บันทึกเทปเสียงในการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลทุกราย เพื่อให้ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครบถ้วน สมบูรณ์ ทั้งนี้ก่อนการบันทึกเทป ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูล เมื่อผู้ให้ข้อมูลให้ความยินยอมจึงบันทึกเทป

6. การแปลผลข้อมูลรายวัน หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละวัน ผู้วิจัยได้ทำการแปลผลข้อมูลรายวัน ดังนี้

6.1 นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกให้เป็นระเบียบทุกวันหลังการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำมาถอดเทปเป็นข้อความเชิงบรรยายในลักษณะคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ แล้วตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเหล่านั้นอีกครั้ง โดยเปรียบเทียบจากการเปิดฟังเทปบันทึกเสียงซ้ำๆ เสมอในระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล หรือเมื่อเกิดความรู้สึกสนใจในบางประเด็นของข้อมูลจากการสัมภาษณ์ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ระหว่างข้อความที่บันทึกกับสิ่งที่สังเกตได้ระหว่างการสัมภาษณ์

6.2 อ่านข้อความจากการถอดเทป และเลือกข้อความที่เป็นคำบรรยายของผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคับข้องใจ ในการเผชิญเหตุการณ์ระหว่างที่สมาชิกครอบครัวได้รับการช่วยฟื้นชีวิต ตลอดจนความต้องการการช่วยเหลือ และการได้รับการตอบสนองความต้องการของครอบครัวจากทีมสุขภาพ ผู้วิจัยตรวจสอบข้อความที่ยังไม่ชัดเจนครบถ้วน พร้อมทั้งตั้งคำถามเพิ่มเติม เพื่อนำข้อความนั้นไปสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

7. การสิ้นสุดการเก็บข้อมูล กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสิ้นสุดลงต่อเมื่อข้อมูลมีการอิ่มตัวทางทฤษฎี (theoretical saturation) โดยพิจารณาจากการที่ผู้วิจัยไม่สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ได้อีก โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์หัวข้อ (theme) ก็ไม่ได้เพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ในการศึกษาครั้งนี้จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษามีจำนวน 10 ราย ข้อมูลจึงอิ่มตัว โดยข้อมูลอิ่มตัวในรายที่ 9 เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มอีกจำนวน 1 ราย ก็ไม่มีข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นอีก

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลรายวันที่ได้มีความถูกต้อง และตรงตามความเป็นจริงของผู้ให้ข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล (credibility) หรือที่เรียกว่าการตรวจสอบความตรง (validity) ในวิจัยเชิงปริมาณ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะผู้ให้ข้อมูลที่มีโอกาสร่วมในเหตุการณ์ที่สมาชิกครอบครัวได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉินเท่านั้น โดยนำเทปบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์มาถอดข้อความคำสัมภาษณ์คำต่อคำ วลีต่อวลี ประโยคต่อประโยค ตรวจสอบ

ความถูกต้องของข้อความจากการเปิดฟังเทปบันทึกเสียง โดยฟังซ้ำหลายๆ ครั้งในส่วนที่ไม่ชัดเจน แล้วนำไปซักถามย้อนกลับอีกครั้งก่อนทำการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป และนำมาประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลนั้นมาตรวจสอบ ดังนี้

1.1 การตรวจสอบข้อมูลรายวัน เป็นการตรวจสอบระหว่างการเก็บข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและบันทึกเทปขณะสัมภาษณ์ ทำให้บันทึกข้อมูลได้ครบถ้วน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาบันทึกให้เป็นระเบียบอีกครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ต้องการตรวจสอบความถูกต้องว่าตรงกันกับที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ไว้หรือไม่ อ่านให้ผู้ให้ข้อมูลฟัง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

1.2 การตรวจสอบเมื่อสิ้นสุดการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เป็นข้อสรุปเบื้องต้น (preliminary) หรือการตีความเบื้องต้น อ่านบททวนให้ผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายฟัง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันว่าข้อสรุปนั้นมีความถูกต้องและเป็นจริง (member check)

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการมีส่วนร่วมมากขึ้น (prolonged engagement) โดยการเข้าไปคลุกคลี และอยู่ในแวดวงของผู้ให้ข้อมูลอย่างเพียงพอในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการติดตามเยี่ยมและพูดคุยในเรื่องต่างๆ ไป 1-2 ครั้ง ก่อนทำการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาถึงสัมพันธภาพในครอบครัว วัฒนธรรม ภาษา และสังคมของผู้ให้ข้อมูลอย่างละเอียด และเพื่อตรวจสอบการให้ข้อมูลที่ผิดพลาดบิดเบือนความเป็นจริง เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีความพร้อมจึงทำการสัมภาษณ์

2. การรับรองความถูกต้องของข้อมูล (confirmability) โดยการตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้ไปวิเคราะห์หรือร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุม ความลึกซึ้ง และความอิมตัวของข้อมูลในประเด็นที่ทำการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยทำเช่นนี้จนกว่าสิ้นสุดการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในขณะเก็บรวบรวมข้อมูล และหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว ซึ่งถือเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการวิจัย เพราะการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้แบบอุปนัย (induction) (ดีอบเบิท์, 2537; Van der Zalm & Bergum, 2000) โดยต้องออกไปสัมผัสกับปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรมมาก่อน แล้วจึงนำมาสร้างเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรม พยายามตรวจสอบข้อมูลนั้น จนมั่นใจว่าเป็นข้อค้นพบที่สามารถเป็นข้อสรุปได้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยประยุกต์การวิเคราะห์ข้อมูลของแวน มาเนน (Van Manen, 1990) เนื่องจากเป็นวิธีที่มีการวิเคราะห์ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย กะทัดรัด มีวิธีการไม่ยุ่งยาก เป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับ และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในงานวิจัยทางการพยาบาลเชิงปรากฏการณ์

วิทยาแบบเฮอริแมนนิวติกส์ ตลอดจนสามารถนำไปสู่การสร้างแนวความคิดจากข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์ประสงค์ของการศึกษา ข้อมูลส่วนบุคคลของครอบครัว และของผู้ป่วยวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ส่วนข้อมูลประสบการณ์ของครอบครัวที่มีผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นชีวิต มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การย้อนกลับไปทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติ โดยการศึกษาดังสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อเกี่ยวกับการช่วยฟื้นชีวิต และสัมพันธภาพภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลกับผู้ป่วย โดยการพูดคุย ซักถาม และศึกษาข้อมูลที่ได้จากสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกของผู้ให้ข้อมูลระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นชีวิต

2. ค้นหาประสบการณ์ที่มีอยู่ ผู้วิจัยค้นหาความหมาย ความรู้สึกที่ผู้ให้ข้อมูลมีต่อวิธีการรักษา การปฏิบัติของทีมสุขภาพ ผลการช่วยฟื้นชีวิต เหตุการณ์ที่ประสบระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้รับการช่วยฟื้นชีวิต รวมทั้งความต้องการ และการตอบสนองของความต้องการที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับ และถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดในการให้สัมภาษณ์

3. การสะท้อนคิดประเด็นหลัก

3.1 ถอดข้อมูลจากบทสัมภาษณ์โดยละเอียดคำต่อคำ วลีต่อวลี ประโยคต่อประโยค

3.2 อ่านคำบรรยายหรือข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการบันทึกประจำวันหลายๆ ครั้ง (selective approach) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของปรากฏการณ์ ดึงข้อความหรือประโยคสำคัญๆ (isolation thematic statement) ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของครอบครัวในภาวะฉุกเฉินและวิกฤต เช่น ความหมายของการที่มีสมาชิกในครอบครัวได้รับการช่วยฟื้นชีวิต ความรู้สึกที่รับรู้ผู้ป่วยต้องได้รับการช่วยฟื้นชีวิต ความต้องการ และการตอบสนองของความต้องการในระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับการช่วยฟื้นชีวิต

3.3 รวบรวมสาระสำคัญ หรือประเด็นหลักเพื่ออธิบายปรากฏการณ์

3.4 นำประเด็นหลักสำคัญ (themes) ที่ได้กลับไปตรวจสอบความตรงกับผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง ในกรณีที่ยังสามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 6 ราย เขียนบรรยายประสบการณ์โดยแสดงคำหลักแสดงโดยการวิเคราะห์ ยกตัวอย่างข้อความที่ได้จากคำสัมภาษณ์ประกอบ แสดงการอธิบายโดยการแปลความด้วยวิธีการเขียนตามลักษณะการสนทนา

4. เขียนและบรรยายที่เป็นการสื่อความหมาย ผู้วิจัยรวบรวมประเด็นหลักที่ได้มาเขียนบรรยายสรุปตามความหมายของผู้ให้ข้อมูลอย่างลึกซึ้งถึงแก่นแท้ของประสบการณ์ในการมีสมาชิกครอบครัวได้รับการช่วยฟื้นชีวิตอย่างกะทันหัน

5. ตรวจสอบประเด็นหลักที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่ศึกษา โดยการตรวจสอบประเด็นหลักกับขอบเขตของข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้อยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำพูดของผู้ให้ข้อมูลมาประกอบเพื่อสนับสนุนประเด็นหลักที่ได้จากการแปลความในแต่ละประเด็นที่ศึกษา

6. การได้มาซึ่งบริบทที่ศึกษา โดยผู้วิจัยพิจารณาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ย่อยและภาพรวมที่ได้จากการวิเคราะห์ และบททวนในทุกกระบวนการ จนมั่นใจว่าไม่เกิดค่าหลักสำคัญอื่นๆ อีก

วิธีการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาแบบเฮร์แมนนิติกส์ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ศึกษาประสบการณ์ของครอบครัวที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตที่แผนกฉุกเฉิน มีจุดมุ่งหมายที่จะทำความเข้าใจถึงการให้ความหมาย และความรู้สึกของครอบครัวต่อเหตุการณ์ที่มีสมาชิกได้รับการช่วยฟื้นชีวิตในภาวะฉุกเฉิน ซึ่งวิธีการในการดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการสร้างสัมพันธภาพอย่างเหมาะสม คำนึงถึงจริยธรรม จรรยาบรรณของนักวิจัย พิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล ตลอดจนกระบวนการวิจัยที่มีการออกแบบ ตรวจสอบ ปรับเสริม แก้ไขอย่างเหมาะสม ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล จนกระทั่งข้อมูลมีความอิ่มตัว ผู้วิจัยจึงยุติการเก็บข้อมูล ซึ่งมีการตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูล และปรับแก้จนกว่าผลการวิเคราะห์ ข้อมูลมีความสมบูรณ์